

Underbilag til Bilag 2.

Sagførerraadet.

København, den 25. November 1925.

Ved nærværende tillader Sagførerraadet sig med den forestaaende Revision af Retsplejeloven for Øje at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa Ønskeligheden af visse Ændringer i de gældende Regler for Beskikkelse af Sagfører til at udføre en borgerlig Sag, i hvilken der er meddelt fri Proces.

Ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 67 blev Retsplejelovens § 735 ændret saaledes, at i Straffesager, der behandles for Landsretten som 1ste Instans, kan den Sagfører, der har været beskikket som Forsvarer ved Forundersøgelsen (ved en Underret udenfor Landsrettens Sæde), ogsaa beskikkes til at udføre Forsvaret ved den mundtlige Domsforhandling for Landsretten, forudsat han er mødeberettiget ved denne Ret.

For saa vidt angaar borgerlige Sager, i hvilke fri Proces er meddelt, gælder tilsvarende Regler ikke, idet Retsplejelovens § 332 antages at udelukke, at Landsrettens Præsident beskikker den udenbys Sagfører, som har været beskikket ved Sagens Forberedelse ved udenbys Underret — selv om vedkommende hører til de Sagførere, som er mødeberettigede ved Landsret. Det har imidlertid i Praksis vist sig, at det kan være bedst stemmende med vedkommende Parts Interesser, at Sagens Udførelse ikke deles mellem to Sagførere, saa at den Sagfører, der har forhandlet med Parten og — ofte allerede fra Tiden forinden Meddelelsen af fri Proces — har det mest indgaaende Kendskab til Sagen, afskæres fra at behandle Sagen udover Forberedelsen, medens der til Domsforhandlingen beskikkes en Sagfører (ved Landsrettens Sæde), som først bliver bekendt med Sagen, efter at Forberedelsen er afsluttet.

Man har brevvekslet med „Udvalget for de beskikkede Sagførere ved Østre Landsret, Københavns Byret og Sø- og Handelsretten“ og tillader sig hoslagt at vedlægge Skrivelse af 7. September d. A. fra Udvalget. Det Hensyn, hvoraf Ønsket om en Ændring udspringer, er som nævnt vedkommende Parts Interesse i, at den Sag, i hvilken der er meddelt fri Proces, helt igennem behandles af den samme Sagfører. Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at Ændringen, hvis den skal kunne opfylde sit Formaal, formes saaledes, at den Sagfører, som er beskikket ved Forberedelsen ved Underret, ogsaa kan beskikkes ved Domsforhandlingen ved Landsret, forudsat at han er berettiget til at procedere for Landsretten, selv om han ikke er blandt de Sagførere, som er antaget til at udføre beneficerede Sager ved vedkommende Landsret.

Ogsaa for det omvendte Forhold, hvor der under en Sags Forberedelse ved Vidneførsel eller andre Retshandlinger i fremmed Jurisdiktion nu normalt beskikkes en af de i denne fremmede Retskreds til Udførelse af offentlige Sager antagne Sagførere til at give Møde ved Vidneførselen eller lignende, bør en Ændring tilvejebringes, saaledes at Beskikkelsen til at udføre en beneficeret Sag uden videre gælder Udførelsen af alle processuelle Handlinger i Sagen, uden Hensyn til om de alle bliver at foretage i den Retskreds, hvor den beskikkede Sagfører har Kontor, eller andetsteds. Kun derved kan det undgaaes, at der i Sager, i hvilke fri Proces er meddelt, sker en Deling af Arbejdet mellem flere Sagførere paa en saadan Maade, at den Part, hvem Beneficiet er meddelt, faktisk er daarligere hjulpet, end om han selv havde kunnet antage en Sagfører til at føre sin Sag.

Otto Liebe,
Raadets Formand.

Busch-Jensen.